

[Undervisningsministeren.]

de to ærede Medlemmer dør med til § 8 i Flertallets og min Affattelse. Det er dog højst besynderligt. Hvorfor stiller de ærede Medlemmer Ændringsforslag til det store Forslag, naar man nede i Sønderjylland skal have det, vi alle kan enes om? Hvorfor kunde de ikke i Udvalget enes med os i hvert Fald paa det Punkt? Det var dog en Tilmærkelse, saa var vi enige paa det Punkt. Hvorfor fastholder de i det store Forslag for det gamle Land en Affattelse, som de vidste, jeg maatte være imod, som jeg synes, alle tænkende Mennesker maa gaa imod, naar de dog i det andet Lovforslag, for Sønderjylland, gaar med til det, alle vi andre blev enige om? De ærede Medlemmer har ikke Ret til i deres Betænkning at komme med Beskyldninger mod Ministeren og Flertallet for, at vi ikke har været forhandlingsvenlige under Udvalgsbehandlingen.

Dernæst kommer jeg til Spørgsmaalet om Religionsundervisningen og om Præsternes Stilling. Herom siger de ærede Medlemmer, at der er en underlig Forskel, for i København er der ikke noget kirkeligt Tilsyn. Den ærede Ordfører (Stegger Nielsen) har allerede gjort Rede derfor. Stillingen er jo den, at Lovene af 1855 og 1864 opretholdes, og derfor er den private Skole stadig under dette Tilsyn; det har jeg ikke ment, at man burde slette her. Jeg har helt fulgt Friskolefolkenes eget Forslag. Men for det kommunale Skolevæsen i København er Stillingen den, som den ærede Ordfører ogsaa hentydede til, at der vilde være ganske overordentlig store Vanskeligheder af praktisk Art. Dertil kommer, at de nuværende Skolekommissioner, baade de gamle Sognekommisioner efter Forordningen af 1844, der nu er saa godt som forsvundet, og Skolekommissionerne efter Loven af 1857, er praktisk betydningsløse. Jeg ser, at selv Pastor Fibiger skriver i „Kristeligt Dagblad“, at han har siddet i en saadan Kommission, og at de ikke har haft det fjerneste at bestille. Netop derfor faar vi Forældreraad i København, medens man ikke faar dem i den Udstrækning og med den Myndighed ude i det øvrige Land. I København kan Præsten blive valgt ind i Forældreraadet, hvis han har sine Børn gaende i Folkeskolen, ligesom der ogsaa ellers er den letteste Ad-

gang for ham: hvis blot et rimeligt Mindretal af Vælgerne i København ønsker en Præst ind i Skoledirektionen, kan han vælges. Men her skærper de ærede Medlemmer den nuværende Ordning i klerikal Aand, og de kunde dog tænke sig paa Forhaand, at jeg ikke vilde gaa med til en Skærpelse i klerikal Aand af den nuværende Ordning. Efter deres Forslag bindes Ministerens Hænder saaledes, at han kun faar Valget mellem 3, som Sjællands Biskop indstiller til ham, medens han nu har frit Valg mellem alle Københavns Præster og Provster. Det betegner en Mistæneliggørelse overfor Ministeren, som jeg finder uberettiget. Det er i hvert Fald en klerikal Skærpelse af den nuværende Ordning. Et rimeligt Mindretal blandt Vælgerne her i København kan med Lethed faa en Præst ind i Skoledirektionen. Hvis de Konservative vil det, hvis de er meget interesserede deri, saa kan de bare som et af de Medlemmer, Borgerrepræsentationen vælger ind i Skoledirektionen, tage en Præst; i Kraft af Forholdstalsvalgmaaden er det ærede konservative Mindretal i Stand til at sætte ham derind. De har jo endog i deres Midte en Pastor Bindslev. Vil de det, kan de, naar denne Lov er gennemført, tage ham til Medlem af Københavns Skoledirektion, eller de kan tage en anden Præst. For øvrigt maa jeg sige, at i Københavns Skoledirektion vedbliver Skoleborgmesteren at sidde. Han sidder der i hvert Fald for de første 8 Aar — han er lige genvalgt —, hvis han ellers bevarer Liv og Helbred, hvad jeg haaber, for jeg sætter megen Pris paa ham i mange Henseender. Han er autoriseret Katekismusforfatter. Næsten alle Landets Landemoder, altsaa rent kirkelige Forsamlinger — jeg tror kun, der var to, der var imod —, har indstillet hans nye Katekismus til Autorisation, og den er blevet autoriseret. Jeg synes ikke, man skal jamre alt for stærkt over, at de kirkelige Hensyn sættes til Side her i Hovedstaden. Nej, jeg er enig med Pastor Axel Rosendal, naar han siger: Lad kun alle ydre autoritative Magtbestemmelser for Kirken forsvinde, og lad den faa sit stille Tjenerarbejde. Det baader vist ogsaa Kirken bedst.

Men nu klager de ærede Medlemmer altsaa over denne Forskel paa København, det øvrige Land og Sønderjylland, og saa ser jeg til min Forundring, at de ærede Med-